

Datum: 06-04-2018

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَدْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُؤْمِنُونَ بِالْإِجَابَةِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلَبٍ غَافِلٍ لِه

DE KERN VAN AANBIDDING: SMEEKBEDEN (DU‘Ā’)

We beschikken allemaal over een gunst (*ni‘ma*) die we als hulpmiddel kunnen gebruiken om rust te vinden en om onszelf te verdedigen tegen angst. Dit hulpmiddel is het uitspreken van smeebden (*du‘ā’*). *Du‘ā’* helpt ons om geruststelling te vinden en om onze doelen te realiseren.

Beste broeders!

Een smeebde (*du‘ā’*) geeft je de mogelijkheid om jouw verering van Allah uit te drukken. Hiermee laat je zien dat je je alleen tot Hem richt, dat je alleen Hem vertrouwt, dat je Zijn macht erkent en dat je alleen beroep doet op Zijn genade (*rahma*). Een smeebde stelt jouw geloof in Allah veilig en stelt het jou in staat om in contact te blijven met jouw Heer (*Rabb*). Om deze reden zei onze Profeet het volgende: الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ, oftewel: ‘De smeebde (*du‘ā’*) is de kern van aanbedding.’¹

Beste broeders!

Het uitspreken van smeebden (*du‘ā’*) is één van de belangrijkste tekenen van geloofsovertuiging (*īmān*). Daarmee bevestig je dat Allah verheven is en toon je je nederigheid. Ook druk je hiermee je liefde uit richting Allah en laat je zien dat je alleen Hem om hulp vraagt. Een smeebde maakt je bewust dat je Allah nodig hebt om jouw wensen in vervulling te laten treden. Smeebden verheffen jouw rang en aanzien. Of, zoals in de Qur‘ān wordt vermeld: أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ, oftewel: ‘Roep Mij aan, Ik beantwoord jullie.’² Hiermee nodigt Allah ons dus uit om smeebden uit te spreken. In een ander vers zegt Allah: أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ, oftewel: ‘Ik beantwoord de smeebde van de smekende, wanneer hij Mij aanroept.’³

Beste broeders!

Smeebden zorgen voor bewustwording en versterking van onze onderlinge broederschap. We moeten namelijk niet alleen voor onszelf smeken, maar ook voor alle andere gelovigen (*mu‘minīn*). Tijdens het smeken moeten we egoïsme dus vermijden. Weet dat smeebden omwille jouw broeders en zusters aanvaard zullen worden en dat de engelen (*malā’ika*) dezelfde smeebden ook voor jou zullen uitspreken. Met die gedachte zullen we dus voor elkaar moeten smeken.

Beste broeders!

Wanneer we kijken naar de smeebden (*du‘ā’*) die de Profeet (vzmh) ons aangeleerd heeft, dan zien we dat we niet alleen voor onze wereldse benodigdheden moeten smeken. In zijn smeebden verlangde de Profeet altijd naar goede manieren (*akhlāq*) en deugdzaamheid (*faḍīla*) waarmee de mens geestelijk volgroeit. Zijn smeebden waren erop gericht om onderlinge liefde, respect, genade, rechtvaardigheid en rust te verspreiden. Ook smeebde de Profeet voor bescherming tegen achteruitgang, tegen het afhankelijk zijn van anderen en tegen verdorvenheid.

Beste broeders!

Laten we wat smeebden uitspreken die de Profeet ons onderwezen heeft. ‘O Allah! Wij smeken U om leiding (*hidāya*), vroomheid (*taqwā*), kuisheid (*‘iffa*) en ruimhartigheid.’⁴ ‘O Allah! Ik zoek mijn toevlucht bij U tegen tweedracht, huichelarij en slechte moraal (*akhlāq*).’⁵ ‘O Allah! Ik zoek mijn toevlucht tot U tegen nutteloze kennis (*‘ilm*), tegen een hart zonder ontzag (*khushū*) voor U, tegen een onverzadigbaar ego en tegen een smeebde (*du‘ā’*) die niet wordt verhoord.’⁶ ‘O mijn Heer! Geef ons het goede in de wereld en het goede in het Hiernamaals. Bescherm ons tegen de bestraffing van het Hellevuur.’⁷

Beste broeders!

Onze Profeet zei eens: ‘Smee Allah met het geloof dat Hij jouw smeebde gaat verhoren. Weet dat Allah ongemeende en lauwhartige smeebden niet aanvaardt.’⁸ Moge Allah ons de overvloedigheid en de kracht van smeebden verschaffen en moge Hij onze smeebden verhoren. *Āmīn*.

Redactie & vertaling: drs. Ahmed Bulut
Islamitische Stichting Nederland

¹ Al-Tirmidhī, Da‘wat, 1.

² Al-Ghāfir, 40: 60.

³ Al-Baqara, 2: 186.

⁴ Al-Muslim, Dhikr, 72.

⁵ Abū Dāwūd, Witr, 32; Al-Nasā’ī, Isti‘ādha, 21.

⁶ Al-Muslim, Dhikr, 73.

⁷ Al-Baqara, 2: 201; Al-Bukhārī, Da‘wat, 55.

⁸ Al-Tirmidhī, Da‘wat, 65.